

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
		N° 61	
Session extraordinaire 1936	SEANCE	VERGADERING	Buitengewone zitting 1936
	du 9 Juillet 1936	van 9 Juli 1936	

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'arrêté royal du 31 janvier 1935 relatif à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La proposition de loi que nous présentons tend à faire disparaître un régime d'exception dont sont victimes les vieux cultivateurs bénéficiaires de la pension de vieillesse.

Un arrêté royal du 31 janvier 1935 modifiant la législation antérieure relative à la pension de vieillesse des travailleurs, a décidé, en son article premier, modifiant l'article 7 des lois antérieures :

« 3° Pour les exploitations agricoles, il est porté annuellement en ressources du demandeur ou à son conjoint, au titre de revenus professionnels afférents aux terres qu'il exploite, une somme égale à quatre fois la valeur locative admise dans les barèmes agricoles établis en vue de la détermination des bénéfices agricoles ».

Comme il est aisé de s'en rendre compte, cette mesure tend pratiquement à écarter les cultivateurs du bénéfice de la majoration gratuite de rente de vieillesse. En tenant compte d'une immunisation de revenu de 2,000 francs pour un demandeur marié, il suffit donc d'une location de 1,300 francs pour que le cultivateur sollicitant la majoration gratuite soit définitivement privé.

Il résulte du reste des travaux faits par le département de la Prévoyance Sociale que pour l'ensemble du pays, un cultivateur exploitant plus de 2 hectares et demi ne peut aspirer au bénéfice de la majoration de rente.

On cherche en vain ce qui a pu déterminer le législateur à adopter semblable mesure qui, répétons-le, n'a été prise que vis-à-vis des cultivateurs à l'exclusion de toute autre classe de la société.

Est-il besoin d'ajouter que ce chiffre de quatre fois le loyer ne correspond à rien dans la réalité. Bien plus, les lois coordonnées sur les impôts votées en 1919 contenaient certain article 27 stipulant qu'à défaut de déclaration de revenus, les cultivateurs pouvaient être taxés à l'impôt

G.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van het Koninklijk besluit van 31 Januari 1935 betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdigen dood.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Het door ons ingediend wetsvoorstel strekt er toe een einde te maken aan het uitzonderingsregime waarvan de oude landbouwers die het ouderdomspensioen genieten de slachtoffers zijn.

In het eerste artikel van het Koninklijk besluit van 31 Januari 1935, houdende wijziging van de vroegere wetgeving betreffende het ouderdomspensioen der arbeiders, wordt bepaald, tot wijziging van artikel 7 der vroegere wetten :

« 3° Wat de landbouwondernemingen betreft, wordt den aanvrager of diens echtgenoot, als bedrijfsinkomsten van het land dat zij bebouwen, jaarlijks een bedrag aangerekend, gelijk aan viermaal de huurwaarde, zooals die is bepaald in de landbouwtabellen opgemaakt tot vaststelling van de landbouwwinsten ».

Zooals men er zich gemakkelijk rekenschap kan van geven, komt deze maatregel er in werkelijkheid op neer, de landbouwers te berooven van den kostelozen ouderdomsrentetoeslag. Rekening gehouden met een vrijstelling van inkomsten van 2,000 frank voor een gehuwden aanvrager, volstaat eene huur van 1,300 frank opdat de landbouwer die den kostelozen toeslag aanvraagt deze niet bekomt.

Uit de verrichtingen gedaan door het departement van sociale voorzorg, blijkt dat, wat betreft het land over zijn geheel, een landbouwer die meer dan 2 1/2 hectaren bebouwt geen aanspraak kan maken op den kostelozen rentetoeslag.

Tevergeefs zou men naar de redenen zoeken, welke den wetgever er heeft toe gebracht dergelijken maatregel te treffen welke — wij drukken er nogmaals op — slechts ten opzichte van de landbouwers, met uitsluiting van elken anderen stand van de maatschappij, werd ingevoerd.

Hoeft men er nog aan toe te voegen, dat het cijfer gelijk aan viermaal de huurwaarde in werkelijkheid met niets overeenstemt ? Integendeel, wordt in artikel 27 van de samengeordende wetten op de belastingen, goedgekeurd in 1919, bepaald dat bij gebrek aan aangifte nopens de in-

professionnel sur une somme représentant *deux fois* le loyer. La loi fiscale elle-même considérait donc que le revenu n'atteignait pas deux fois le loyer puisqu'elle n'adoptait cette base de taxation que comme menace de représailles pour défaut de déclaration. Cette disposition paraissait du reste tellement excessive qu'elle a disparu lors de la loi du 13 juillet 1930.

L'arrêté dont nous demandons la modification a été accueilli avec stupeur par les cultivateurs. C'est au moment où depuis plusieurs années les exploitants agricoles vivent sur leur capital, alors qu'ils ne participent à aucun des avantages de la législation sociale : chômage, allocations familiales, qu'on prend à leur égard des mesures d'exception.

Ce projet, s'il est adopté, aura pour résultat de rétablir l'égalité entre tous les citoyens, puisqu'il stipule que le seul revenu professionnel dont on tiendra compte pour le calcul de la majoration de rente sera celui qui sert de base à la taxe professionnelle.

Signalons que ce revenu, tel qu'il est imposé, est déjà au delà de la réalité : le barème remis par les associations professionnelles soldant en déficit contrairement à ce que soutient l'administration fiscale.

komsten, de landbouwers voor de bedrijfsbelasting mochten worden aangeslagen voor een bedrag gelijk aan het dubbele van den huurprijs. In de belastingwet zelf, werd de inkomst dus niet beschouwd als zijnde gelijk aan tweemaal den huurprijs, vermits deze basis van aanslag slechts werd aangenomen om als bedreigingsmaatregel te dienen in geval van niet-indiening eener aangifte. Die bepaling leek trouwens zoo overdreven, dat zij niet werd overgenomen in de wet van 13 Juli 1930.

Met verbazing hebben de landbouwers kennis genomen van het besluit waarvan de wijziging door ons wordt aangevraagd. Dan wanneer de landbouwbedrijven sedert ettelijke jaren van hun kapitaal moeten leven, terwijl zij geen enkel voordeel genieten van de sociale wetgeving, wat inzonderheid werkloosheid en kindertoeslagen betreft, worden te hunnen opzichte dergelijke uitzonderingsmaatregelen getroffen.

Zoo dit voorstel wordt goedgekeurd, zal het voor gevolg hebben, opnieuw alle burgers op gelijken voet te stellen, gezien er in wordt bepaald dat de eenige bedrijfsinkomst welke in aanmerking zal worden genomen bij de berekening van den rentetoeslag, die zal zijn welke ten grondslag dient van de bedrijfsbelasting.

Laten wij er nog op wijzen dat die inkomst, zooals zij wordt berekend, reeds meer bedraagt dan in werkelijkheid, gezien het barema afgeleverd door de beroepsverenigingen in strijd met hetgeen door het fiscaal bestuur wordt beweerd, sluit met een tekort.

L. SANDRONT.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE.

L'article 1er de l'arrêté royal du 31 janvier 1935 portant modification de l'article 7 des dispositions antérieures relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré, est modifié comme suit :

« Art. 7. —
» 1°
» 2°
» 3° Pour les exploitations agricoles, le revenu porté en
» compte du demandeur ou de son conjoint est celui qui
» sert de base à la taxe professionnelle.

» Art. 11. —
» 1°
» 2°
» 3° Pour les revenus ou bénéfices professionnels,
» d'après leur montant imposable ».

WETSVOORSTEL

EENIG ARTIKEL.

Artikel 1 van het Koninklijk besluit van 31 Januari 1935, houdende wijziging van artikel 7 van de vroegere bepalingen betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdigen dood, wordt gewijzigd als volgt :

« Art. 7. —
» 1°
» 2°
» 3° Wat de landbouwondernemingen betreft, wordt
» den aanvrager of diens echtgenoot de inkomst aangere-
» kend, welke tot grondslag dient voor de bedrijfs-
» belasting.

» Art. 11. —
» 1°
» 2°
» 3° Wat de bedrijfsinkomsten of -winsten betreft, naar
» hun belastbaar bedrag ».

L. SANDRONT,
F. HAUSTRATE,
G. DEBERSÉ,
J. MERGET,
R. LEFEBVRE,
J. PIERCO.